

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 1. lutego 1902.

Treść: (M^o 24 i 25.) 24. Ustawa o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze. — 25. Ustawa, którą zmieniają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1889, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycy i Zadarze.

24.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1902,

o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Dla profesorów systemizowanych w grecko-wschodnim Zakładzie naukowym teologicznym w Zadarze ustanawia się pensję roczną w kwocie 2800 K.

Nadto każdemu profesorowi tego Zakładu naukowego należy się dodatek służbowy, którego wymiar ustanawiany będzie drogą rozporządzenia.

Lecz jeżeli profesor używa mieszkania zakładowego, wypłacać mu należy tylko połowę tego dodatku służbowego.

§. 2.

Każdy profesor ma prawo do podwyższenia pensji co lat pięć, które wysłużył, czy to zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, czy też później, w przymocie profesora rzeczzonego Zakładu naukowego teologicznego lub w szkole średniej rządowej, aż do roku 25. włącznie tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 400 K, po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci po 600 K rocznie.

§. 3.

Każdy profesor występujący z urzędu nie w skutek zrzeczenia się służby ani też w skutek odebrania mandatu do urzędu nauczycielskiego a niezdalny do służby pasterskiej lub do innego urzędu kościelnego, opatrzony być ma emeryturą odpowiednio długości okresu policzalnego jego służby a w tym względzie postąpić z nim należy według przepisów istniejących dla profesorów szkół średnich rządowych, jeżeli służył w szkole średniej rządowej, z wliczeniem czasu tam wysłużonego.

Z tymi profesorami, którzy nie wysłużyli jeszcze dziesięciu lat policzalnych a nie są zdolni do żadnej innej funkcji kościelnej, postępować się będzie pod względem emerytury tak samo, jak z samodzielnymi pasterzami duchownymi w Zadarze, w myśl postanowień ustawowych, jakie w danym czasie będą obowiązywały.

Lata, przed objęciem systemizowanej posady nauczycielskiej w Zakładzie naukowym w §. 1ym wzmiankowanym, wysłużone na urzędzie pasterskim lub innym duchownym, liczy się do wymierzenia emerytury systemizowanemu profesorowi tego zakładu naukowego w taki sposób, że cztery lata wysłużone na poprzednim stanowisku przyjmuje się za trzy lata służby w urzędzie nauczycielskim.

Gdy profesor tego Zakładu naukowego przechodzi na urząd pasterski, traci wprawdzie wszelkie prawo do emerytury w przepisach powyższych określone, jednakże przy wymierzaniu dla niego emerytury według przepisów istniejących dla pasterzy duchownych samodzielnych, każde trzy lata wysłużone na urzędzie nauczycielskim, liczy się mu za cztery lata służby pasterskiej.

Gdy profesor będący na emeryturze, uzyska urząd kościelny uposażony, ustaje prawo jego do emerytury.

§. 4.

Należytości za zastępstwa w tym zakładzie naukowym teologicznym ustanowione będą drogą rozporządzenia.

§. 5.

Wydatki z ustawy niniejszej wynikające ciężą na skarbie państwa.

§. 6.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

25.

Ustawa z dnia 26. stycznia 1902,

którą zmieniają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 68, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Uchylają się postanowienia §§. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 1. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 68, o płacach i emeryturach systemizowanego grona nauczających w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycecezalnych i w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze, i postanowienia te opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 1.

Dla profesorów na posadach systemizowanych za zezwoleniem Rządu w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich teologicznych zakładach naukowych dycecezalnych, tudzież w teologicznych zakładach naukowych głównych w Gorycyi i Zadarze, ustanawia się pensję roczną w kwocie 2800 K.

Nadto każdemu profesorowi tych zakładów naukowych należy się dodatek służbowy, którego wymiar ustanawiany będzie drogą rozporządzenia.

Lecz jeżeli profesor używa mieszkania zakładowego, wypłacać mu należy tylko połowę tego dodatku służbowego.

§. 2.

Każdy z profesorów w §. 1 wzmiankowanych, ma prawo do podwyższania pensyi co lat pięć, które wysłużył, czy to zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, czy też później w przymocie profesora rzeczonych zakładów naukowych teologicznych lub w szkole średniej rządowej aż do roku 25. włącznie tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 400 K, po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci po 600 K rocznie.

§. 3.

Z profesorami w §. 1 wzmiankowanymi, którzy wystąpią z urzędu w skutek zarządzenia biskupa, wydanego w porozumieniu z Władzą wyznaniową państwa, lecz nie w skutek zrzeczenia się posady, ani też w skutek odebrania mandatu do urzędu nauczycielskiego a nie są zdolni do czynności pasterskich lub do innego urzędu kościelnego, postępować się będzie pod względem ich zaopatrzenia według przepisów istniejących dla profesorów szkół średnich rządowych.

Z tymi profesorami, którzy nie wysłużyli jeszcze dziesięciu lat policzalnych a nie są zdolni do żadnej innej funkcji kościelnej, postępować się będzie pod względem ich emerytury tak samo jak z samodzielnymi pasterzami duchownymi, w myśl postanowień ustawowych, jakie w danym czasie będą obowiązywały.

Lata przed objęciem w jednym z tych zakładów naukowych teologicznych systemizowanej posady nauczycielskiej wysłużone na urzędzie pasterskim lub innym duchownym, liczy się do wymierzenia emerytury systemizowanemu profesorowi tych zakładów naukowych w taki sposób, że cztery lata wysłużone na poprzednim stanowisku przyjmuje się za trzy lata służby w urzędzie nauczycielskim.

Gdy profesor tych zakładów naukowych przechodzi na urząd pasterski, traci wprawdzie wszelkie prawo do emerytury w przepisach powyższych określone, jednakże przy wymierzaniu dla niego emerytury według przepisów istniejących dla pasterzy duchownych samodzielnych każde trzy lata, wysłużone na urzędzie nauczycielskim, liczy się mu za cztery lata służby pasterskiej.

Gdy profesor będący na emeryturze uzyska urząd kościelny uposażony, ustaje prawo jego do emerytury.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26. stycznia 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Hartel r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1902 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1902 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła się pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1867 za . . . 4 K — h	Rocznik 1885 za . . . 3 K 60 h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1852 " . . . 5 " 30 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1853 " . . . 6 " 20 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . 10 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1900 " . . . 7 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1883 " . . . 5 " — "	" 1901 " . . . 6 " — "
" 1866 " . . . 4 " 40 "	" 1884 " . . . 5 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.